

ратурата са крайно елементарни и кратки, но за Славейков те ще са имали сериозно ориентиращо значение. „Писмовникът“ е дал възможност на Славейков да се запознае също така и с поетичната морфология, с литературните жанри. Оттук именно той се научава, че в поезията съществуват такива видове като епитафия, ода, еклога, идилия, рондо, елегия, сонет, станси, мадригал, басня, сатира и др. От приложените стихотворни образци Славейков се е запознал с характера на руската поезия от XVIII в., с нейната идейност и художествена форма. Някои от стихотворните произведения на Славейков, писани по времето, когато той има на ръка Кургановия „Писмовник“, подсказват значението, което има запознаването му с поетичните жанри. Четейки стихотворните образци, включени в „Писмовника“, Славейков се запознава със своеобразието на всеки жанр, с художествения образ, с принципите на неговото изграждане, с римуването и редица други творчески похвати. Образците в Кургановия „Писмовник“ обаче не могат да запознаят Славейков с тоническото стихосложение, тъй като стиховете тук са силабични.

През 1849 г. в бр. 43 на „Цариградски вестник“ Славейков печата в превод от руски стихотворението „Гроб“. Това стихотворение е показателно за творческото развитие на младия поет.

ГРОБ

(от руски)

Когат' печалний лик на луната
 На нашите очи ся види замрежен,
 Кога с покрива на тишината
 Ношта покрие съвсем той свят метежен,
 Когато мълкни буйний земли глас,
 Що е изпълнена с вълнения разни;
 И в тайний съм ужасний час
 Когат са връщат виждания умразни —
 Аз мокря камъка на гроба тъмний
 Със сълзи незапирни дор' да съмни.

Надеждите на щастието в той живот
 И ожиданъето грядущих доброт,
 Сърце, живот, все в него съм аз заградил,
 Във той Гроб сички тия съм аз скрил:
 И от тога седя сам аз черноокий
 Над хладний той камик още дълбокий,
 На сълзите следите в него съм излял,
 Надеждите мои тука съм аз развял.

Славейский

Преводното стихотворение „Гроб“ Славейков печата три години след запознаването си с руската поезия. Ако се сравни стилът на